

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Рев 15216/2024
15.10.2025. године
Београд

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Бранке Дражић, председника већа, Марине Милановић, Весне Мاستиловић, Иване Рађеновић и Владиславе Милићевић, чланова већа, у парници тужиоца АА из ..., чији је пуномоћник Срђан Торац, адвокат из ..., против туженог ББ - ПР Агенција за инжењерско саветовање „Daedalus project line“ Београд, чији је пуномоћник Душан Мијатовић, адвокат из ..., ради стицања без основа, одлучујући о ревизији туженог изјављеној против пресуде Апелационог суда у Београду Гж 3831/23 од 19.10.2023. године, у седници одржаној 15.10.2025. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ДОЗВОЉАВА СЕ одлучивање о ревизији туженог изјављеној против пресуде Апелационог суда у Београду Гж 3831/23 од 19.10.2023. године, као изузетно дозвољеној.

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољена, ревизија туженог изјављена против пресуде Апелационог суда у Београду Гж 3831/23 од 19.10.2023. године.

Образложење

Пресудом Апелационог суда у Београду Гж 3831/23 од 19.10.2023. године, ставом првим изреке, одбијена је као неоснована жалба туженог и потврђена пресуда Трећег основног суда у Београду П 6720/19 од 11.10.2022. године у делу ставова првог и другог изреке којима је обавезан тужени да тужиоцу, на име стицања без основа, исплати 5.000 евра, у динарској противвредности по средњем курсу НБС на дан исплате са законском затезном каматом у висини референтне каматне стопе Централне европске банке на главне операције за рефинансирање увећане за осам процентних поена почев од 21.11.2018. године до исплате и обавезан тужени да тужикоцу, на име уговорне казне за сваки радни дан прекорачења израде пројекта, почев од 18.04.2019. године закључно са 21.05.2019. године, исплати 2.000 евра, у динарској противвредности по средњем курсу НБС на дан исплате са законском затезном каматом у висини референтне каматне стопе Централне европске банке на главне операције за рефинансирање увећане за осам процентних поена почев од 11.10.2022. године до исплате, као и у ставу четвртном изрке којим је обавезан тужени да тужиоцу на име накнаде трошкова парничног поступка исплати 109.774,00 динара са законском затезном каматом од извршности пресуде до исплате, а првостепена пресуда

преиначена у преосталом делу ставова првог и другог изреке, утолико што се законска затезна камата на досуђену главницу од 5.000 евра од 21.11.2018. године до исплате и на главницу од 2.000 евра од 11.10.2022. године до исплате, обрачунава у еврима а исто као и главни дуг исплаћује у динарској противвредности по средњем курсу НБС на дан испуњења. Ставом другим изреке, одбијен је захтев туженог за накнаду трошкова другостепеног поступка.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену, тужени је благовремено изјавио ревизију, због битне повреде одредаба парничног поступка и погрешне примене материјалног права, са предлогом да се о ревизији одлучи као изузетно дозвољеној, применом члана 404. Закона о парничном поступку.

Одлучујући о дозвољености изјављене ревизије, на основу члана 404. став 2. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС”, бр. 72/2011...10/2023, у даљем тексту: ЗПП) Врховни суд је оценио да нема места одлучивању о ревизији као изузетно дозвољеној на основу одредбе става 1. тог члана, с обзиром да не постоји потреба за разматрањем правних питања од општег интереса, правних питања у интересу равноправности грађана, уједначавањем судске праксе или новим тумачењем права.

Правноснажном пресудом, применом материјалног права из одредби Закона о облигационим односима, цитираних у образложењу нижестепених пресуда, обавезан је тужени да тужиоцу, након што се сматра раскинутим уговор о пословној сарадњи, због неиспуњења обавезе према тужиоцу, преузете уговором, и у накнадном року, на име стицања без основа, исплати износ који је тужилац туженом исплатио на име испуњења своје уговорне обавезе, са законском затезном каматом од дана када је тужени примио уплату од тужиоца, као и да му исплати уговорну казну предвиђену уговором у висини од 2% дневно од укупне вредности посла за сваки дан неоправданог кашњења (100 евра x 20 радних дана), са законском затезном каматом од пресуђења до исплате. Ово тим пре што тужени није доказао да је до кашњења односно неиспуњења обавеза према тужиоцу дошло услед узрока за које тужени као посленик не одговара.

Имајући у виду садржину тражене правне заштите, чињенице утврђене у поступку и начин пресуђења, Врховни суд је оценио да је другостепена одлука у складу са праксом ревизијског суда и правним ставовима израженим у одлукама Врховног суда, у којима је одлучивано о истоветним захтевима странака, са истим или сличним чињеничним стањем и правним основом, због чега нема услова за одлучивање о ревизији као изузетно дозвољеној, а ради разматрања правног питања општег интереса или у интересу равноправности грађана, ради уједначавања судске праксе или новог тумачења права. Тужилац није уз ревизију доставио правноснажне пресуде из којих би произлазио закључак о различитом одлучивању о истој или битно сличној чињеничној и правној ситуацији, при чему правилна примена права у споровима са тужбеним захтевом, као у конкретном случају, зависи од утврђеног чињеничног стања. Ревизијом се указује на битне повреде одредаба парничног поступка и оспорава оцена доказа и правилно утврђено чињенично стање, што не представља разлог за примену института изузетне дозвољености ревизије. Примена овог института је предвиђена искључиво за питања материјалног права, па је потребно да се у ревизији јасно наведе правно питање чије се разматрање предлаже и образложи потреба његовог разматрања у смислу испуњења услова прописаних у члану 404. став 1. ЗПП, што у конкретном случају није учињено.

Из наведених разлога, Врховни суд је на основу одредбе члана 404. ЗПП одлучио као у ставу првом изреке овог решења.

Испитујући дозвољеност ревизије, у смислу члана 410. став 2. тачка 5, у вези члана 403. став 3. ЗПП, Врховни суд је оценио да ревизија није дозвољена.

Одредбом члана 403. став 3. ЗПП прописано је да ревизија није дозвољена у имовинско-правним споровима ако вредност предмета спора побијаног дела не прелази динарску противвредност 40.000 евра по средњем курсу НБС на дан подношења тужбе.

Тужба у овој правној ствари поднета је 27.06.2019. године. Вредност предмета спора побијеног дела правноснажне пресуде је 7.000 евра, у динарској противвредности.

Како у конкретном случају вредност предмета спора побијеног дела правноснажне пресуде не прелази динарску противвредност од 40.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе, то ревизија није дозвољена у смислу члана 403. став 3. ЗПП.

Из наведених разлога, Врховни суд је применом члана 413. ЗПП одлучио као у ставу другом изреке.

**Председник већа - судија
Бранка Дражић, с.р.**

За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић